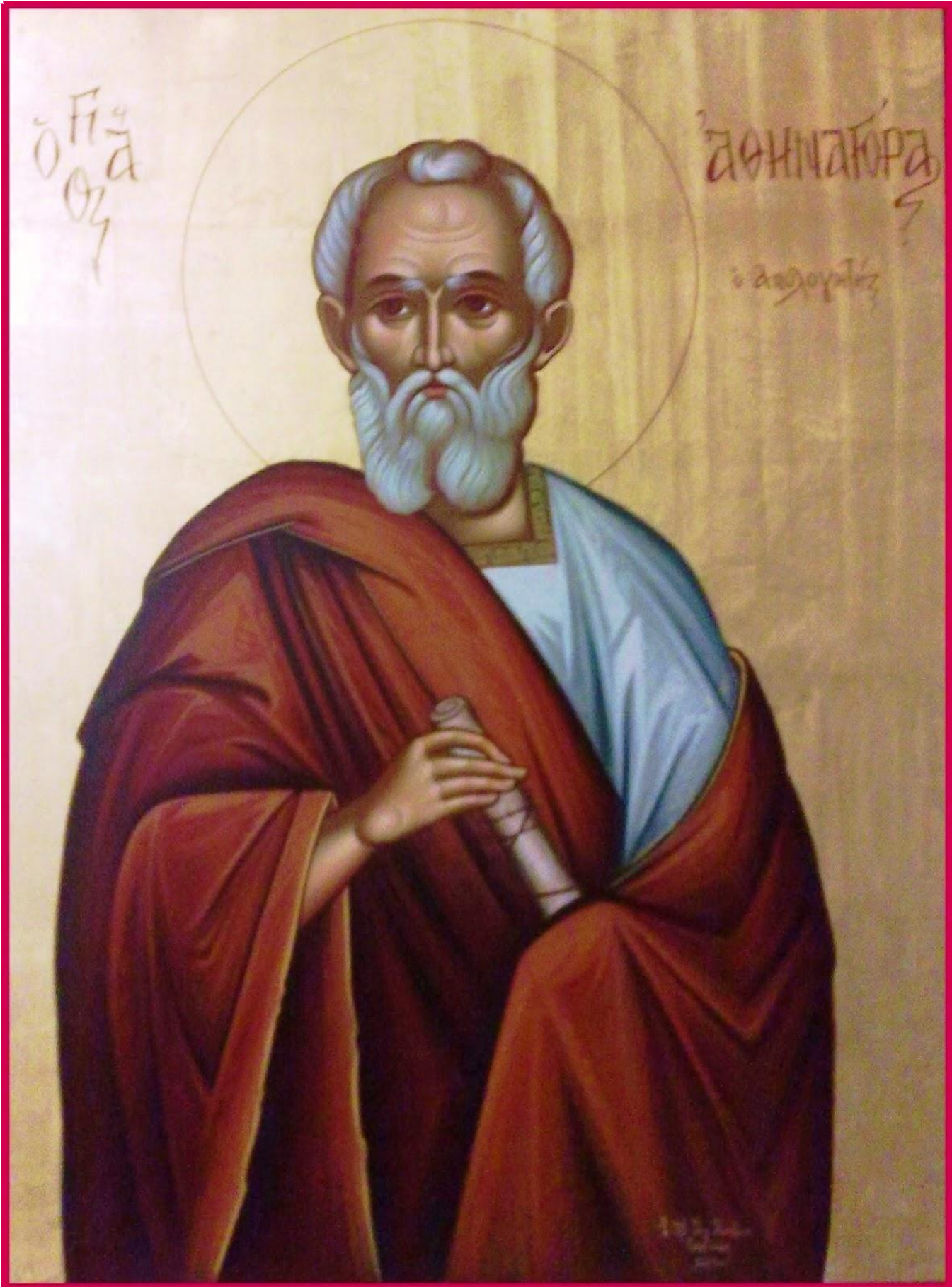

24 IULIE

**PARACLISUL
SF. MARTURISITOR
ATENAGORA
DE LA ATENA**

PARACLISIER-GR

ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΟΣΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μετὰ τὴν
δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορὸς: *Ἀμήν.*

Ἡ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τὸ:

*Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἕξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν
οἰκείων στίχων:

*Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.*

*Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

*Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι
Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.*

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμασὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Εἶτα τὸ τροπάριον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Ἀθηναγόρου τὴν πανέορτον μνήμην, ὑμνολογήσωμεν πιστοὶ ἐκ καρδίας, ἀσματικῶς γεραίροντας τοὺς ἄθλους αὐτοῦ, ἔνθεον βίον γεώργιον, ἀρετῶν πλουσίαν πληθύν, χάριτος αἰτούμενοι, φωτισμὸν διανοίας, καὶ ὕδατος κατάρδευσιν ψυχῆς, τῇ ἀθανάτῳ πηγῇ τῆς Θεότητος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποσιῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Σοφὸν Ἀθηναγόραν ἄδω ἐνθέως. Γεωργίου.

Ὀδὴ α'. Ἦχος πλ. Δ'. Ὑγράν διοδεύσας.

Σοφίαν μοι δίδου Τριάς σεπτῇ, πρεσβείαις Ἁγίου, τοῦ Χριστοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ Ἀθηναγόρου ὅπως μέλπω, ἔνθεον βίον, καὶ τούτου ἀθλήματα.

Ὅσμήν εύωδιαν πνευματικὴν, σὴν στάλαξον μάκαρ,
άνυμνήσαι θεοπρεπῶς, νοός σου τὸν πλοῦτον τῆς
σοφίας, καὶ ἀρετὰς σῆς ψυχῆς, ἄς μοι δώρησαι.
Φιλόπονον ἔργασαι δοῦλον Σόν, Θεέ μου αύξῆσαι, ἅ
μοι δέδωκας τάλαντα, λιταῖς τοῦ σοφοῦ θεράποντός
Σου, Ἀθηναγόρου πρὸς θείαν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίου.

Ὅδύνην ψυχῆ μου τῆ ρυπαρᾶ, προύξένησε Κόρη,
ἀμαρτίας ἢ πρὸς ῥοπήν, κινούσα διάνοιαν τὴν φύσιν,
ἀλ' εἰς χαρᾶν τὴν πικρίαν μετὰτρεψον.

Ἠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νικητὴν τροπαιοῦχον τοῖς πειρασμοῖς δεῖξόν με, νοῦν
μου ἀποκάθαρων σκότους, καὶ καταλάμπρυνον, τῶν
ἀρετῶν τῷ φωτί, Ἀθηναγόρα θεόφρον, καὶ καρδίας
ἐμπλησον, εἰρήνης δέομαι.

Ἀδοκῆτων κινδύνων ἀσθενειῶν λύτρωσαι, ἡμᾶς θεῖε
Ἀθηναγόρα, καὶ περιστάσεων, τοὺς καταφεύγοντας
νῦν, σῆ ταχυνῆ προστασία, καὶ τὰς νόσους μάκρυνον,
τῶν άνυμνούντων σε.

Θεοδώρητον χάριν ἦν ἐκ Θεοῦ εἴληφας, ἀπολογητὰ
θεορρήμον, πανευκλεέστατε, ταῖς σαῖς παράσχου
λιταῖς, πρὸς ἰατρειαν νοσοῦντων, τοῦ σατᾶν ἀπέλασιν,
καὶ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίου.

Ἡ ἀμφίστομος σπάθη ἰατρικὸν βάλαμον, τὸ ψυχῶν
ούλας ἐπουλῶνον, ὑπάρχεις Δέσποινα, κατὰ

δαιμόνων ἡμᾶς, ἐπαπειλούντων ὀξέως· ὄθεν σβέσον
τάχιστα, τούτων τοξεύματα.

Διάσωσον, Χριστὲ πρεσβείαις ἡμᾶς τοῦ Ἀθηναγόρου,
νόσων βλάβης παντοδαπῶν κινδύνων καὶ θλίψεων,
τοὺς ἔνδοξον τούτου, ἄδοντας μνήμην.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν
ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Βλαστὸν Ἀθηνῶν, θεόφυτον τιμήσωμεν, σοφὸν
παιδευτὴν, νεότητος καὶ ῥήτορα, τῆς εἰρκτῆς
ἄρπάσαντα καταδίκους μέλλοντας θάνατον, εὐρεῖν
ἀνόμως, λόγοις πειστικοῖς, ὃν ὥρα τῆς δίκης,
πρέσβυν ἔξωμεν.

Ἦδὴ δ'. Εἴσακήκοα Κύριε.

Νεκρωθέντα με ζώωσον, ἐκ τῆς ἁμαρτίας
θεοιδέστατε, καὶ μετάνοιαν μοι δώρησαι, τῆς σαρκὸς
πραΐνων τὰ σκιρτήματα.

Ἀλγηδόνων ἐκλύτρωσαι, ὦ Ἀθηναγόρα τοὺς σὲ
γεραίροντας, καὶ παράσχου ἱκεσίαις σου, λύσιν
ὀφλημάτων πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον.

Γοερῶς ἀνακράζω σοι, ὦ Ἀθηναγόρα ὥρα τῆς
κρίσεως, τῷ Δεσπότη δὸς παράκλησιν, ῥῦσαί με
πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Θεοτοκίου.

Ὁδυρμούς ἐκ τῶν θλίψεων, τῆς καρδίας λύπην ἡμῶν ἐκδίωξον, καὶ χαρᾶς Χριστοῦ καταύγασον, πάντας ᾧ ἀγνή τοὺς εὐφημοῦντάς Σε.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ῥώμην καὶ ἰσχύν, κατὰ πολεμίων βράβευσον, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε ψαλμοῖς ἱεροῖς, Ἀθηναγόρα, καὶ ὄφρυν σατᾶν κατάβαλε.

Ἄνω εἰς Σιών, ἡμᾶς ἔλकुσον πανεύφημε, εὐσπλαγχνον Χριστὸν ἱκετεύων ἀεὶ, ἵνα εὐκλείας, τῆς ἀθανάτου μετὰσχωμεν.

Νίκας κατ' ἐχθρῶν, καὶ αἰρετιζόντων δώρησαι, καὶ ἀδίκου κατακρίσεως πιστούς, ῥῦσαι θεόφρον, παρακλήσεσι πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίου.

Ἄδου τοῦ πικροῦ, ἵνα ῥύση ἡμᾶς ᾤκησε, γαστρί Σου Κόρη Θεὸς σωματικῶς, Ὃν ἐκδυσώπει, τοῦ Παραδείσου εἰσάξασθαι.

ᾠδὴ στ΄. Τὴν δέησι.

Δεδούλωκα, τὴν ψυχὴν ὡς ἄσωτος, ἀλλὰ κάθαρον παθῶν σαῖς πρεσβείαις, νόσων δεινῶν, πειρασμῶν με ὀδύνης, Ἀθηναγόρα κινδύνων καὶ θλίψεων, ἐκλύτρωσαι τὸν ψαλμικῶς, σὲ ὑμνοῦντα ἀπαύστως πανεύφημε.

ᾠμότητα, τῶν τυράννων ἤλεγξας, καὶ κριτῶν τὰς ἀδικίας θεόφρον, Χριστιανούς, εὐθαρσῶς καταδίκης,

ἀπολυτρούμενος θείοις σου ῥήμασι· διὸ εὐμένισον
Κριτὴν, ἵν' ἡμᾶς ῥύσῃ ὥρα τῆς κρίσεως.

Ἐπίκαρμα, ἐγενόμην δαίμοσιν, ἡδοναῖς τῆς ἀμαρτίας
δουλεύσας, ὅτι παθῶν, ἡ ψυχὴ ἐμολύθη, καὶ ὡς
ἰχθῦν ὁ βελίαιρ ἐζώγησεν, ἀλλὰ πρὸ τέλους βοῶ·
Σῶτερ σῶσον λιταῖς Σου θεράποντος.

Θεοτοκίου.

Νηστεύοντα, ἐκ παθῶν ἀξιώσον, καὶ δυνάμει Σου
ἐνίσχυσον Κόρη· ὅτι τροφός, γλυκασμός καὶ ἀγάπη,
πιστῶν ὑπάρχεις ἐλπίς καὶ μεσίτρια· διὸ ὑμνοῦμέν Σε
ἀγνή, προσκυνοῦντες τὸν ἄφραστον τόκον Σου.

Διάσωσον, Χριστὲ πρεσβείαις ἡμᾶς τοῦ Ἀθηναγόρου,
νόσων βλάβης παντοδαπῶν κινδύνων καὶ θλίψεων,
τοὺς ἔνδοξον τούτου, ἄδοντας μνήμην.

Ἄκραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ'
ἔσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα
μητρικὴν παρρησίαν.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἀντιλήπτω τῶν Χριστιανῶν ἀξιάγαστε, καὶ προστάτης
τῶν ἐν φυλακαῖς καὶ ἐν βήμασι, σὺ ἐδείχθης
ἀδικούμενων ὑπερασπιστά, ῥυσάμενος τούτους ἐκ
ποινῆς, θανατικῆς ῥήμασι σοῖς· διὸ νῦν σοὶ
κραυγάζομεν· σπεῦσον Ἀθηναγόρα, καὶ λύτρωσαι
καταδίκης, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πρὸς Θεόν, ἡμᾶς ἐν
ὥρα τῆς κρίσεως.

Προκείμενον: *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.*

Στ.: *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ, ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Εὐαγγέλιον Ὀσιακόν.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Διδασκάλου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Προσόμοια. Ἦχος πλ. β' . Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ.:
Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Μὴ ἐάσης μόνον με, ἀδικουμένων προστάτα
ἀξιοκατάκριτον, ὄντα καὶ πανάθλιον, ἀμαρτήμασιν
ᾧρα τῆς κρίσεως, δοῦν ἀπολογία, μηδεμίαν
ἐξισχύοντα, οὐδὲ συνήγορον, ταῖς κατηγορίαις τὸτ'
ἔχοντα· πάρεσο ἐν δίκη, καὶ μνήσθητι Κριτοῦ ὑπὲρ
ἐμοῦ, Ἀθηναγόρα θεόσοφε, ῥύσασθαι κολάσεως.
Οὐδεὶς προστρέχων εὐλαβῶς, ναῶ Κυρίου ἐπιστρέφει
ἀνώφελος, ᾧ ἔνδοξε Ἀθηναγόρα, ἀλλὰ χάριν
λαμβάνει, ἣν Θεὸς σοὶ ἐβράβευσεν, ἀγώνων πόνοις
σου μακάριε.

Μεταβολὴ τῶν κατακρίτων, ἀπαλλαγὴ ἀδικουμένων
ἐν βήμασι θεορῶν ὑπάρχων, ὡς Ἀλεξανδρεῖς ποτὲ
σῶσας, ἡμᾶς λύτρωσαι ὀδύνης, καὶ τῆς πολεμίων
καταισχύνης, φρουρῶν ἀεὶ πιστοὺς Χριστιανούς.

Ἦδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας..

Θεράπευσον τὰς νόσους πληγὰς δ' αἰμορροούσας
φίλτρῳ βαλσάμῳ τῷ σῶ, ἐπούλωσον ταχέως,

ῥυόμενος κινδύνων, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου,
καὶ σὴν εἰκόνα σοφῆ, πιστῶς ἀσπαζομένους.

Ἐχθρῶν ἐπανάστασις ἀπιστούντων τὰ θράση καὶ
κακοδόξων ἰσχύν, κατάβαλε ἐννόμως, σοφῆ

Ἀθηναγόρα, ἵνα χαίρωμεν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὰς Ἀθηναγόρα σοὶ προσάγομεν πίστει μετ'
εὐλαβείας πολλῆς, Ἀλεξανδρείας δόξα, ζητοῦντες ἐκ
κινδύνων, ἵνα ῥύσης τοὺς ἄδοντας· Ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου.

Σκηνὴ ἡγιασμένη Πύλη πάγχρυσε σκέπε τοὺς
ἀνυμνοῦντας ὠδαῖς, τὴν ἱεράν μορφήν Σου, καὶ Σὲ
ὁμολογοῦντας Θεοτόκον διάσωζε· Σὺ γὰρ ἀσπόρως
σαρκί, Θεὸν ἔτεκες Λόγον.

Ῥδὴ η' . Τὸν Βασιλέα.

Γῆθεν ἀνῆλθε, πρὸς Παραδείσου σκηνώσεις, τοῦ
ποθεῖν Θεόν, Πάτερ σὸν πνεῦμα, ὦ Ἀθηναγόρα· διὸ
σὸν πόθον δός μοι.

Ἐλέους Θείου, καὶ δωρεῶν ἔμπλησόν μοι, ταπεινῶς
φρονεῖν Ἀθηναγόρα, ἵνα σοῦ γεραίρω, μακάριε τοὺς
ἄθλους.

Ἦ Ἀθηναίων, δόξα λαμπρὰ σῶσον πάντας, ψαλμικῶς
ἀπαύστως σὲ ὑμνοῦντας, καὶ δοξολογοῦντας, Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου.

Ῥῦσαι νοσοῦντας, τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, γηγενῶν τ' ἀγνή ἀγιωτέρα, Μῆτερ τοῦ Ὑψίστου, καὶ σκέπε Σοὺς οἰκέτας.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκου.

Γεώργησον καρδίας, πάντων θεοφόρε, Ἀθηναγόρα πρὸς οἶκημα τῶν ἀρετῶν, φωτὶ ἐνθέω, κινδύνων δ' ἡμᾶς διάσωζε.

Ἰκέτευε Σωτῆρα, ὅπως ψυχοκτόνων, ἀμαρτιῶν ἀπαλλάξῃ ἡμᾶς χαλεπῶν, Ἀθηναγόρα θεόσοφε, σαῖς δεήσεσιν.

Ὅρδὰς τῶν ἀλλοπίστων, πανένδοξε Πάτερ, ἐπαπειλοῦντας Ἑλλάδα ἐκδίωξον νῦν, καὶ εὐσεβῶν ὑπερμαχεῖ, τῶν ἀνυμνοῦντων σε.

Θεοτοκίου.

Ὑψίστου ἡ καθέδρα, πέλεις ἐν τῷ πόλῳ· διὸ δυσώπει Υἱόν Σου σωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς ἀληθῶς Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς Σε.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, βλασπὸν Ἀθηναίων, τὸν διδάξαντα τὸν λαόν, τῆς Ἀλεξανδρείας Θεὸν ἀληθῆ σέβειν, σοφὸν Ἀθηναγόραν, θεῖον διδάσκαλον. Δίδου νοσημάτων ἀπαλλαγὴν, τοῖς σὲ εὐφημοῦσι, χαίροις Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ᾧ Ἀθηναγόρα, λιταῖς σου πρὸς Σωτῆρα, αἷς χρώμενοι βαλσάμῳ, ὕμνοις σὲ μέλομεν.

Μάκρυνον τὰς θλίψεις καὶ πειρασμούς, σὲ παρακαλοῦμεν, θεορῶημον Πατὴρ ἡμῶν, οἱ ἐν κατακρίσει, ὑπάρχοντες δικαία, καὶ δὸς ἐν μετανοίᾳ, διάγειν πάντοτε.

Ἔρχου ἡμᾶς ρύσασθαι τοῦ σατᾶν, καὶ ἐπαπειλούντων, ἀφανῆσαι λαὸν Θεοῦ, γένος τῶν Ἑλλήνων, τῶν σὲ τιμώντων ὕμνοις, σοφὲ Ἀθηναγόρα, ὃ εὐηργέτησας. Ὡς ὑπερμαχήσας Χριστιανῶν, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐρρύσω θανατικῆς, τούτων καταδίκης, σοφοῖς σου Πάτερ λόγοις, ἡμᾶς λύτρωσαι τάχει, ἐκ περιστάσεων. Βλέπον οὐρανόθεν νῦν ἐφ' ἡμᾶς, ᾧ Ἀθηναγόρα, σοῦ δεόμεθα ἐκτενῶς, δοῦλοι ἐπταικότες, Θεοῦ δικαιοκρίτου, λιταῖς ἐπιζητοῦντες, σαῖς πυρὸς ρύσασθαι.

Ἐλασον δαιμόνων στίφη μακράν, φυγάδευσον μάκαρ, τὰς ὀρδὰς ἐπναναστατῶν, τῶν αἰρετιζόντων, κατάβαλε μανίαν, καὶ θράση πολεμίων, ἀποσκοράκισον.

Ῥῦσαι σαῖς πρεσβείαις Χριστῷ ἡμᾶς, ᾧ Ἀθηναγόρα, δεινῶν βλάβης σεισμοῦ πυρὸς, νόσων ἀνιάτων,

ἀνάγκης ἀδηρίτου, καὶ δὸς Θεῶ δοξάζειν, σὲ μεγαλύνοντας.

Πρόσθεσ ἡμῖν πίστιν Θεὸν αἰνεῖν, ἐλλάτωσον πάθη, καὶ τοῦ Πνεύματος δασιλῆ, δὸς πολλαπλασίως, χάριν ἔχειν θεόφρον, τῆ διαιρέσει νέμων, θεῖα χαρίσματα.

Ὅλην τὴν καρδίαν πρὸς τὸν Θεόν, ἐν τῆ προσευχῇ μου, καθ' ἐκάστην ἀναπνοήν, δὸς ἔχειν ὦ Πάτερ, ὡπερ λαμπάδος φλόγα, καὶ νοῦν ἀμετεώριστον, καὶ φιλόπονον.

Σῶσον σαῖς πρεσβείαις πρὸς Ἰησοῦν, ψυχὰς ἀνυμνούντων, σὲ ἀσμένως μάκαρ σοφέ, χάριν σὴν παράσχου, ῥῶσιν δασιλεσιτάτην, ἀμαρτημάτων λύσιν, ἄμφω ὑγείαν τε.

Σκέπε τοὺς τιμῶντάς σε εὐλαβῶς, θεῖον δ' ὄνομά σου, κεκλημένους τήρει αἰεὶ, πειρασιμῶν ἀτρώτους, Ἀθηναγορα Πάτερ, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς πάντας, πυρὸς κολάσεως.

Ἐνδυμα χιτῶνος φέρων λευκόν, τὸ ἀγνὸν ἐδήλωσ, σῆς καρδίας ὃ δὸς κάμῖν, νῦν Ἀθηναγόρα, βλασιτὲ τῶν Ἀθηναίων, Ἀλεξανδρείας κλέος, πιστῶν διάσωμα.

Χαίροις Πάτερ ὅσιε καὶ σεπτέ, ἀθλητὰ Κυρίου, καὶ πιστὲ Ὁμολογητὰ, Δίκαιε θεόφρον, σοφέ Ἀθηναγόρα, Χριστιανῶν προστάτα, καὶ πρέσβυ ἔνθερμε.

Ὅσιος ἐδείχθης τῆ βιοτιῇ, Μάρτυς προαιρέσει, ἰσαπόστολος τοῦ Χριστοῦ, ὦ Ἀθηναγόρα, κῆρυξ σοφέ καὶ ῥῆτορ, ἀπολογίας βάθρον, ὁμολογία σῆ.

Πίστιν τοῦ Σωτῆρος πολλοῖς λαοῖς, ἐκήρυξας μάκαρ,
καὶ ἀνάστασιν ἐκ νεκρῶν, Τούτου ἐρμηνεύσας, αὐτοῖς
ἀληθεστάτως, κατέλιπες τὸν βίον, ἐν ὁσιότητι.

Ὅτε ἦσθα μάκαρ ἐν τῇ ζωῇ, πένητας στηρίζων, καὶ
δικαίου ὑπερμαχῶν, τῇ ἀπολογία, Χριστιανούς
ἐρρύσω, ἐκλύτρωσαι δὲ πάντας, νῦν ἱκεσίαις σου.

Πρόσδεξαι δεήσεις τὰς πενιχράς, ἡμῶν σοὶ θεόφρον,
καὶ ἀντίδος ταῖς σαῖς λιταῖς, πρὸς τὸν εὐεργέτην,
ἀπέλασιν δαιμόνων, ἴασιν νοσημάτων, θλίψεων
μάκρυνσιν.

Οὐ παντὸς εἰς Κόρινθον ἔφη πλεῖν, ὁ σοφὸς ἐν χρόνῳ,
παρελθόντι πρὸ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ὁ τάλας πλέων,
Αἰγαίῳ καὶ σχολάζων, τῇ προσευχῇ τόνδ' ὕμνον,
μάκαρ προσάγω σοι.

Οὐ σθένω Ἀθήναις ὑμνεῖν σε νῦν· διὸ διαπλέων,
προσεγγίζω πόλιν λαμπράν, τῆς Ἀλεξανδρείας, ἧς
ῥήτωρ θεηγόρος, σοφὴ Ἀθηναγόρα, ἔλαμψας λόγοις
σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς
Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων τὸ Λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα καὶ χρισομένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πέλεις, κατακρίτων ἢ ἐλπίς, τῶν Χριστιανῶν ἀντιλήπτωρ, Ἀθηναγόρα σοφῆ, εὐσεβῶν διδάσκαλος, καὶ Ἀθηναίων κρηπίς, καταπλήττων σοῖς ῥήμασι, τοὺς πίστει δραμόντας, καὶ ἐπιστάσιαν σου, ἐπιζητούντων θερμῶς· ὅθεν δίδου πᾶσι τὰ κρείττω, σώζων ἐκ φθορᾶς νοσημάτων, τοὺς τὴν θείαν μνήμην σου γεραίροντας.

Δέξαι, θεορῆμον εὐμενῶς, ὕμνον ἱερὸν ἄσμα θεῖον, πρὸς σέ νῦν περιχαρῶς, ῥόδα μῦρα δάκρυα, ἐν μετανοίᾳ θερμῇ, κατανύξει καὶ πόθῳ τε, πιστῶς σὴν

εἰκόνα, κατασπαζομένων σου, καὶ ἐκβοώντων ψυχῆ·
Πάτερ σκέπε πάντα ἀπαύστως, ῥῦσαι ἐκ κινδύνων καὶ
νόσων, σώζων καὶ φρουρῶν ἡμᾶς ἐκ θλίψεων.
Σὺ εἶ ὁ προστάτης τῶν πιστῶν, Ἀθηναίων πόλιν
φυλάττων, πασχόντων ὁ βοηθός, δρόσος καὶ
ἀνάψυξις, χαρὰ καὶ φῶς τῶν τυφλῶν, ἀσθενούντων
ἀνάρρῳσις, τροφή πενομένων, σκέπη παραμύθιον,
κηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν, θεῖος ὁδηγὸς πλανωμένων,
τεῖχος καὶ ὄχυρωμα, Πάτερ, καὶ ἀδικουμένων ῥύστης
πάντοτε.

Ἄνασσα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, αἰωνίου πυρὸς Βᾶτε ἄφλεκτε.
Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.
Τὴν γλῶσσάν μου κάλαμον, ὄξύγραφον ποίησον,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, ἴν' ἄδω Σοι τὴν ἀξιῶμνητον.
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν.